“Voorwaar, als iemand van jullie zijn touw zou nemen, daarmee een bundel brandhout op zijn rug bijeenbrengt, die vervolgens verkoopt en zich met de opbrengst ervan weet te onderhouden — waarmee Allah zijn gezicht behoedt voor vernedering — dan is dat voor hem beter dan dat hij de mensen om iets vraagt, of zij hem nu geven of weigeren.”

Overgeleverd van Azzubayr ibn al-Awwaam — moge Allah tevreden over hem zijn — dat de Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd: “Voorwaar, als iemand van jullie zijn touw zou nemen, daarmee een bundel brandhout op zijn rug bijeenbrengt, die vervolgens verkoopt en zich met de opbrengst ervan weet te onderhouden — waarmee Allah zijn gezicht behoedt voor vernedering — dan is dat voor hem beter dan dat hij de mensen om iets vraagt, of zij hem nu geven of weigeren.”

[Authentiek] [Overgeleverd door Al-Boekhari]

De Profeet (vrede zij met hem) maakt duidelijk dat het voor eenieder van de mensen beter is om een vorm van werk te verrichten, hoe bescheiden ook — al is het slechts een touw nemen, brandhout verzamelen, het op zijn rug dragen en het verkopen om daarmee in levensonderhoud te voorzien, te geven in liefdadigheid of zich ermee te vrijwaren van afhankelijkheid van anderen — dan te moeten vragen aan de mensen, die hem misschien geven, maar hem evengoed kunnen weigeren. Want het vragen aan mensen is een bron van vernedering, terwijl de gelovige behoort te leven in waardigheid en eer, vrij van knechting.

http://www.sunnah.global/hadeeth/nl/show/3785